

Проект вноситься
народним депутатом України

Заремським М.В.
(посв.№ 403)

ЗАКОН УКРАЇНИ

“Про сільський та сільський зелений туризм”

Цей Закон визначає загальні правові, організаційні та соціально-економічні засади реалізації державної політики України в сфері сільського та сільського зеленого туризму. Метою Закону є створення правової бази для становлення й розвитку зазначених видів туризму в Україні як важливої ланки в галузі туризму. Він встановлює засади раціонального використання туристичних ресурсів сільських територій та регулює відносини, пов'язані з організацією і здійсненням сільського та сільського зеленого туризму на території України.

Розділ I. Загальні положення

Стаття 1. Визначення термінів

У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні:

сільській туризм – відпочинковий вид туризму, що передбачає тимчасове перебування туристів у сільській місцевості (селі);

сільській зелений туризм – відпочинковий від сільського туризму, пов'язаний з перебуванням туристів в власному житловому будинку сільського господаря, окремому (гостьовому) будинку або на території особистого селянського (фермерського) господарства;

екотуризм – вид сільського туризму, що передбачає відвідування туристами територій, що мають природничу, культурологічну, етнографічну цінність;

туристична діяльність з сільського туризму – діяльність з надання різноманітних туристичних послуг (бронювання, розміщення, харчування, рекреації, екскурсійного, транспортного, інформаційного обслуговування, організації культурних, спортивних програм, інших видів послуг, що

спрямовані на задоволення потреб туристів), яка пов'язана з використанням туристичних ресурсів місцевості відповідно до вимог цього Закону та інших актів законодавства України;

туристичний продукт – попередньо розроблений комплекс туристичних послуг, який поєднує не менше ніж дві послуги, що реалізуються або пропонуються для реалізації за визначеною ціною. До складу таких послуг входять: перевезення, розміщення, організація відвідувань об'єктів культури, відпочинку та розваг, реалізація сувенірної продукції та інші;

сільській господар – фізична особа та члени сім'ї (родини), що ведуть господарську діяльність з використанням земельних ділянок та майна особистого селянського (фермерського) господарства, які належать їм на правах особистої, спільної, часткової власності або оренди відповідно законам України;

особисте селянське господарство – це господарська діяльність, яка проводиться без створення юридичної особи фізичною особою індивідуально або особами, які перебувають у сімейних чи родинних відносинах і спільно проживають, з метою задоволення особистих потреб шляхом виробництва, переробки і споживання сільськогосподарської продукції, реалізації її надлишків та надання послуг з використанням майна особистого селянського господарства, у тому числі й у сфері сільського зеленого туризму.

Стаття 2. Законодавство України про сільський та сільський зелений туризм

Законодавство України про сільський та сільський зелений туризм складається з Конституції України, Закону України "Про туризм", цього Закону, інших актів законодавства України, що прийняти або видаються відповідно до них.

Майнові відносини в сфері сільського та сільського зеленого туризму, засновані на рівності, автономії волі і майновій самостійності їх учасників, регулюються Цивільним та Господарським кодексами України, Законом України "Про особисте селянське господарство", іншими актами законодавства України з урахуванням особливостей, встановлених цим Законом.

Загальні положення статей Закону України "Про туризм" застосовуються до всіх статей цього Закону, якщо цим Законом не передбачено інше.

Стаття 3. Туристичні ресурси України в сфері сільського та сільського зеленого туризму

Туристичними ресурсами України в сфері сільського та сільського зеленого туризму є унікальні природні, соціально-побутові, культурологічні, етнографічні, історичні та інші особливості сільських територій України і пропоновані, або такі, що можуть пропонуватися, туристичні пропозиції суб'єктів туристичної діяльності, що здійснюють роботу в цієї сфері на основі використання об'єктів державної, комунальної чи приватної власності,

Напрями освоєння і розвитку туристичних ресурсів України в сфері сільського та сільського зеленого туризму визначаються органами державної влади, органами місцевого самоврядування у відповідності з програмами розвитку туризму.

Стаття 4. Організаційні форми та види сільського туризму

Організаційними формами сільського туризму є міжнародний і внутрішній туризм.

До міжнародного сільського туризму належить в'їзний туризм - подорожі в межах України із тимчасовим перебуванням у сільській місцевості (селі) осіб, які постійно не проживають на території України.

Внутрішнім сільським туризмом є відпочинковий вид туризму, що передбачає подорожі в межах території України із тимчасовим перебуванням у сільській місцевості (селі) громадян України та осіб, які постійно проживають на її території.

Сільський туризм включає в себе елементи інших видів туризму, які передбачають тимчасове перебування туристів у сільській місцевості (селі), зокрема таких, як сільській зелений туризм і екотуризм.

Стаття 5. Учасники відносин, що виникають при здійсненні туристичної діяльності в сфері сільського туризму

Учасниками відносин, що виникають при здійсненні туристичної діяльності в сфері сільського туризму, є юридичні та фізичні особи, які створюють туристичний продукт, надають туристичні послуги чи здійснюють посередницьку діяльність із надання характерних та супутніх послуг, а також туристи, екскурсанти, відвідувачі та інші, в інтересах яких здійснюється туристична діяльність.

Суб'єктами, що здійснюють та/або забезпечують туристичну діяльність в сфері сільського туризму (далі - суб'єкти туристичної діяльності), є:

туристичні оператори (далі – туроператори);

туристичні агенти (далі – турагенти);

суб'єкти підприємницької діяльності, що надають послуги з тимчасового розміщення (проживання), харчування, екскурсійних, розважальних та інших туристичних послуг;

фізичні особи, що провадять діяльність, пов'язану з туристичним супроводом;

фізичні особи (сільські господарі та члени їх родини), які не є суб'єктами підприємницької діяльності та надають послуги з тимчасового розміщення (проживання) туристів у власному житловому будинку сільського господаря, в окремому (гостьовому) будинку або на території особистого селянського (фермерського) господарства; послуги з харчування туристів, послуги туристичного супроводу, а також інші послуги, пов'язані з перебуванням туристів у даному господарстві (сільській зелений туризм) та у даній місцевості (сільський туризм).

Перелік посад фахівців туристичного супроводу в сфері сільського туризму, кваліфікаційні вимоги до них та порядок видачі дозволів на право здійснення туристичного супроводу визначаються центральним органом виконавчої влади в галузі туризму.

Розділ II. Державна політика та державне регулювання в сфері сільського та сільського зеленого туризму

Стаття 6. Принципи державної політики в сфері сільського та сільського зеленого туризму.

1. Основними напрямками державної політики в сфері сільського та сільського зеленого туризму є:

удосконалення правових засад регулювання відносин в сфері зазначених видів туризму;

визнання сільського та сільського зеленого туризму важливими ланками туристичної індустрії України, заохочення національних та іноземних інвестицій у розвиток сфери сільського та сільського зеленого туризму, створення нових робочих місць в цієї сфері;

розвиток в'їзного та внутрішнього сільського та сільського зеленого туризму, сприяння перетворенню зазначених видів туризму у високорентабельну та конкурентоспроможну ланку туристичної індустрії;

створення сприятливих умов для розвитку сільського та сільського зеленого туризму, підтримка пріоритетних напрямів туристичної діяльності в цієї сфері шляхом спрощення та гармонізації податкового, валютного, митного, прикордонного та інших видів регулювання;

всебічне заохочення громадян України до участі в розвитку сфери сільського та сільського зеленого туризму як високорентабельної ланки туристичної індустрії та додаткового джерела поповнення особистих доходів громадян, місцевого і державного бюджету;

врахування попиту населення на окремі види послуг сільського та сільського зеленого туризму при розробці та затвердженні загальнодержавних і місцевих програм розвитку регіонів;

Основні пріоритетні напрями державної політики в сфері сільського та сільського зеленого туризму визначаються у загальнодержавній програмі розвитку туризму в Україні на термін їх реалізації.

2. Реалізація державної політики в сфері сільського та сільського зеленого туризму здійснюється шляхом:

визначення і реалізації основних напрямів державної політики в цієї сфері;

визначення порядку класифікації та оцінки туристичних ресурсів України в сфері сільського та сільського зеленого туризму, їх використання та охорони;

спрямування бюджетних коштів на розробку і реалізацію програм розвитку сільського та сільського зеленого туризму;

нормативного регулювання відносин в сфері сільського туризму (тимчасового розміщення (проживання), харчування, екскурсійного й інших видів туристичного обслуговування громадян);

стандартизації і сертифікації туристичних послуг в сфері сільського туризму;

встановлення системи статистичного обліку і звітності в сфері сільського туризму;

організації і здійснення державного контролю за дотриманням законодавства в сфері сільського та сільського зеленого туризму;

участі в розробці та реалізації міжнародних програм з розвитку сільського та сільського зеленого туризму;

надання всебічної допомоги регіонам в створенні інфраструктур з розвитку сільського та сільського зеленого туризму як важливих ланок туристичної галузі України.

Державне регулювання в галузі туризму здійснюється способами, визначеними актами законодавства України.

Стаття 7. Органи, що здійснюють регулювання в сфері сільського туризму

Регулювання в сфері сільського туризму як однією з ланок туристичної галузі України здійснюється Верховною Радою України, Кабінетом міністрів України, центральним органом виконавчої влади з питань туризму, Верховною Радою Автономної Республіки Крим та Радою міністрів Автономної Республіки Крим, місцевими державними адміністраціями, органами місцевого самоврядування, а також іншими органами в межах їх повноважень.

Стаття 8. Повноваження органів законодавчої і виконавчої влади України в сфері сільського та сільського зеленого туризму.

Повноваження органів законодавчої і виконавчої влади України в сфері сільського та сільського зеленого туризму як однієї з ланок туристичної галузі України визначені Законом України "Про туризм", цим Законом, іншими актами законодавства України.

1. Рада міністрів Автономної Республіки Крим, місцеві державні адміністрації в межах своїх повноважень вирішують наступні питання з розвитку сільського та сільського зеленого туризму :

при розробці проектів регіональних програм розвитку туризму включають в проекти цих програм програми розвитку сільського туризму в регіоні;

сприяють розвитку сільського та сільського зеленого туризму в регіоні, заохочують селян до роботи в цієї сфері туризму;

вживають заходи з розвитку соціальної інфраструктури благоустрою сіл з метою підвищення їх туристичної привабливості;

сприяють створенню місцевих осередків та об'єднань сільських господарств, що надають послуги в сфері сільського зеленого туризму, співпрацюють з ними в вирішенні питань розвитку цієї сфери;

вирішують інші питання розвитку сільського та сільського зеленого туризму в регіоні відповідно до законодавства України.

2. Виконавчі органи місцевого самоврядування, в межах своїх повноважень, вирішують наступні питання з розвитку сільського та сільського зеленого туризму :

при розробки проектів місцевих програм розвитку туризму включають в проекти цих програм програми розвитку сільського туризму;

створюють на місцях сприятливі адміністративно-організаційні умови для заохочення місцевого населення до роботи в сфері сільського та сільського зеленого туризму;

вживають заходи з розвитку соціальної інфраструктури й благоустрою сіл з метою підвищення їх туристичної привабливості;

сприяють створенню місцевих осередків та об'єднань сільських господарств, що надають послуги в сфері сільського зеленого туризму, співпрацюють з ними в вирішенні питань розвитку цієї сфери;

вирішують на місцях інші питання розвитку сільського та сільського зеленого туризму відповідно до законодавства України.

Стаття 9. Програми розвитку сільського туризму в Україні

Програми розвитку сільського туризму є невід'ємними складовими частинами державних цільових, регіональних, місцевих та інших програм розвитку туризму.

Зазначені програми розробляються і затверджуються органами державної влади та органами місцевого самоврядування в межах їх повноважень з метою раціонального використання і розвитку міських та регіональних туристичних ресурсів в сфері сільського туризму (природничих, культурологічних, етнографічних, історичних, соціально побутових та інших), їх збереження та відновлення; заохочення селян до надання туристичних послуг в сфері сільського та сільського зеленого туризму; патріотичного, екологічного виховання населення; створення нових робочих міст та збільшення надходжень від туристичної діяльності до відповідних бюджетів; розвитку соціальної інфраструктури і благоустрою сіл; забезпечення конституційних прав громадян на відпочинок та інших прав громадян; забезпечення безпеки громадян при здійсненні ними туристичних подорожей з сільського туризму.

Порядок формування, фінансування і реалізації регіональних та місцевих програм розвитку сільського туризму визначається відповідно до закону.

Розділ III. Безпека в сфері сільського та сільського зеленого туризму

Стаття 10. Безпека в сфері сільського та сільського зеленого туризму

Загальні положення щодо безпеки в галузі туризму як сукупності факторів, що характеризують соціальний, економічний, правовий та інший стан забезпечення прав і законних інтересів громадян, юридичних осіб та держави в галузі туризму визначені Законом України "Про туризм", цим Законом, іншими актами законодавства України.

Суб'єкти туристичної діяльності в сфері сільського та сільського зеленого туризму, з метою забезпечення безпеки туристів, крім заходів, що передбачені Законом України "Про туризм" та іншими актами законодавства України, зобов'язані:

з урахуванням місцевих особливостей місцевості, флори і фауни, а також характером поведінки самих туристів, інформувати туристів про

можливі джерела небезпеки під час подорожі, відпочинку, ночівлі, користування природними продуктами харчування;

знайомити туристів з правилами безпеки при знаходженні на маршруті подорожі, відпочинку, ночівлі;

здійснювати контроль за підготовкою туристів до подорожей, походів, змагань, інших туристичних заходів, які організуються суб'єктами туристичної діяльності в сфері сільського зеленого туризму;

при розміщенні туристів в особистому селянському (фермерському) господарстві – в будівлі або на території господарства – попереджати туристів про можливі джерела небезпеки, що знаходяться на території господарства;

запобігати контактам туристів на час їх перебування в особистому селянському (фермерському) господарстві із тими домашніми тваринами, птахами, худобою, які можуть становити загрозу для безпеки туристів;

ознайомлювати туристів з місцем знаходження засобів першої медичної допомоги, засобів зв'язку для виклику невідкладних служб і місцем розташування цих служб в селі;

ознайомлювати туристів з правилами пожежної безпеки, із знаряддям для боротьби з пожежею та місцем його розташування;

здійснювати інші необхідні заходи із забезпечення безпеки туристів.

Стаття 11. Фінансова відповідальність суб'єктів надання послуг з сільського туризму.

З метою забезпечення прав та законних інтересів громадян - споживачів туристичних послуг в сфері сільського туризму, туроператори та турагенти, що надають послуги в цій сфері, зобов'язані здійснити фінансове забезпечення своєї цивільної відповідальності перед туристами згідно Закону України "Про туризм", цьому Закону, іншим актам законодавства України.

Фізичні особи (сільські господарі та члени їх родини) які не є суб'єктами підприємницької діяльності та надають послуги з тимчасового розміщення (проживання) туристів у власному житловому будинку сільського господаря, в окремому (гостьовому) будинку або на території особистого селянського (фермерського) господарства; послуги з харчування туристів а також інші послуги, пов'язані з перебуванням туристів у даному господарстві (сільській зеленій туризм) або у даній місцевості (сільський туризм), несуть відповідальність за збитки, що заподіяні туристу і які пов'язані з необхідністю відшкодування вартості ненаданих послуг, передбачених договором, на вимогу туриста (а також турагента або туроператора, які направляють туристів до особистого селянського (фермерського) господарства).

Стаття 12. Страхування та медичне забезпечення туристів при здійсненні туристичних поїздок та відпочинку в сільській місцевості (сільського та сільського зеленого туризму)

Страхування туристів при здійсненні ними туристичних подорожей з сільського та сільського зеленого туризму, медичний супровід і медичне забезпечення туристів, компенсація шкоди, заподіяної життю чи здоров'ю туриста або його майну, проводиться у порядку, визначеному Законом України "Про туризм", цим Законом, іншими актами законодавства України.

Фізичні особи (сільські господарі та члени їх родини) які не є суб'єктами підприємницької діяльності та надають послуги з сільського та сільського зеленого туризму, мають право на основі угод із страховиками забезпечувати обов'язкове медичне та від нещасного випадку страхування туристів, а також інших видів страхування, зазначених у Законі України "Про туризм".

Туристи, користувачі послуг з сільського та сільського зеленого туризму, які самостійно укладали договори на обов'язкове медичне та від нещасного випадку а також інше страхування, а також туроператори та турагенти, за допомогою яких (за договорами з якими) фізичні особи

(сільські господарі) здійснюють свою діяльність з надання зазначених туристичних послуг, зобов'язані завчасно підтвердити цим фізичним особам наявність у туристів належним чином укладених договорів страхування.

Розділ IV. Організація туристичної діяльності в сфері сільського та сільського зеленого туризму

Стаття 13. Ліцензування туристичної діяльності в сфері сільського та сільського зеленого туризму

З метою створення рівних можливостей суб'єктам туристичної діяльності на ринку туристичних послуг в сфері сільського туризму та забезпечення захисту прав і законних інтересів громадян, захисту навколишнього природного середовища, підвищення рівня туристичного обслуговування здійснюється ліцензування тuroператорської та турагентської діяльності у порядку, визначеному Законом України "Про туризм", іншими актами законодавства України.

Не ліцензується діяльність сільських господарів та членів їх родини - суб'єктів туристичної діяльності в сфері сільського та сільського зеленого туризму, які надають послуги з тимчасового розміщення (проживання) туристів у власному житловому будинку сільського господаря, в окремому (гостьовому) будинку або на території особистого селянського (фермерського) господарства; послуги з харчування туристів а також інші послуги, пов'язані з перебуванням туристів у даному господарстві (сільській зеленій туризм) або у даній місцевості (сільській туризм), якщо така діяльність не підпадає під категорію турагентської або тuroператорської діяльності.

Стаття 14. Сертифікація і стандартизація у сфері туристичної діяльності з сільського та сільського зеленого туризму

Стандартизації і сертифікації у сфері туристичної діяльності з сільського туризму є складовою частиною Державної системи стандартизації і сертифікації у сфері туристичної діяльності, мета та завдання якої визначені Законом України "Про туризм", іншими актами законодавства України.

Перелік туристичних послуг, що підлягають обов'язковій сертифікації (стосовно безпеки для життя та здоров'я людей, захисту їх майна та охорони навколишнього середовища), порядок проведення сертифікації послуг у сфері туристичної діяльності визначаються Кабінетом Міністрів України відповідно до закону.

Підтвердження відповідності туристичних послуг здійснюється в установленому порядку.

Стандартизація і сертифікація туристичних послуг з сільського зеленого туризму не є обов'язковою.

З метою підвищення привабливості фермерського або особистого селянського господарства для туристів, сільські господарі та члени їх родини, що надають послуги з сільського зеленого туризму, за власним бажанням мають право в установленому порядку сертифікувати окремі види таких послуг або продукції господарства.

Стаття 15. Встановлення категорій об'єктів туристичної інфраструктури з сільського та сільського зеленого туризму

З метою та в порядку, визначеному Законом України "Про туризм", цим Законом, іншими актами законодавства України, об'єктам туристичної інфраструктури з сільського та сільського зеленого туризму за заявою власника об'єкту присвоюються категорії якості та рівня обслуговування.

Сільські господарі та члени їх родини, що надають послуги з сільського зеленого туризму, нарівні з іншими суб'єктами туристичної діяльності в сфері сільського туризму, мають право на присвоєння своєму господарству і послугам, які надаються туристам, відповідної категорії якості та рівня обслуговування.

Стаття 16. Договір на туристичне обслуговування в сфері сільського та сільського зеленого туризму

1. Договір на туристичне обслуговування в сфері сільського туризму визначає обов'язки одної сторони (туроператора, турагента) перед іншою стороною (туристом) щодо забезпечення за встановлену договором плату надання за замовленням комплексу туристичних послуг (туристичний продукт).

Вимоги до договору на туристичне обслуговування, порядок його укладання, внесення змін до договору або його розірвання; відповідальність сторін за порушення умов договору; порядок та розмір компенсації сторонами збитків при відмови однієї зі сторін або обома сторонами від виконання договору; порядок надання та зміст додаткової інформації, яка має бути надана споживачу туристичного продукту до укладення договору на туристичне обслуговування визначаються Законом України "Про туризм", іншими актами законодавства України.

Відповідальність за шкоду, заподіяну життю, здоров'ю та майну туриста під час здійснення їм туристичної подорожі визначається відповідно до цивільного законодавства України, якщо договором на туристичне обслуговування не передбачена підвищена відповідальність туроператора.

2. Фізичні особи (сільські господарі та члени їх родини), які не є суб'єктами підприємницької діяльності та надають послуги з тимчасового розміщення (проживання) туристів у власному житловому будинку сільського господаря, в окремому (гостьовому) будинку або на території особистого селянського (фермерського) господарства, послуги з харчування туристів а також інші послуги, пов'язані з перебуванням туристів у даному господарстві (сільський зелений туризм) та у даній місцевості (сільський туризм), і для яких надання послуг в сфері сільського та сільського зеленого туризму є однією з форм ведення особистого селянського (фермерського) господарства, мають право на основі попередньої домовленості з споживачами туристичного продукту (туристами) укладати договір на туристичне обслуговування в письмовій або в усній формі.

Такій договір повинен визначати перелік туристичних послуг, що надаються туристам сільськими господарями та членами їх родини, умови їх надання, вимоги до якості послуг, порядок оплати та розрахунків за надані послуги, термін дії договору, права та обов'язки сторін, їх відповідальність за невиконання або неналежне виконання умов договору, порядок і умови внесення змін до договору або його розірвання.

Договір між сільським господарем щодо надання туристичних послуг з сільського або сільського зеленого туризму і споживачем туристичних послуг (туристом або групою туристів) вважається укладеним з моменту оплати туристом туристичних послуг, що надаються (пропонуються) сільським господарем.

Спори між сільським господарем щодо надання туристичних послуг з сільського або сільського зеленого туризму і споживачем туристичних послуг (туристом або групою туристів) щодо виконання ними своїх обов'язків за умовами договору вирішуються згідно чинному законодавству України.

Стаття 17. Договір на екскурсійне обслуговування в сфері сільського та сільського зеленого туризму

Екскурсійне обслуговування туристів у сфері сільського туризму є однією з форм туристичних послуг, якою передбачається надання суб'єктом туристичної діяльності за встановлену договором плату за замовленням екскурсанта (туриста) обслуговування, істотною частиною якого є послуги з туристичного супроводу загальною тривалістю не більше 24 годин, які не включають в себе послуги з розміщення.

Вимоги до договору на екскурсійне обслуговування, порядку його укладання, порядок внесення змін до договору і його припинення, обов'язки та відповідальність сторін за невиконання або неналежне виконання сторонами зобов'язань відповідно до договору на екскурсійне обслуговування визначені Законом України "Про туризм", іншими актами законодавства України.

Фізичні особи (сільські господарі та члени їх родини), які не є суб'єктами підприємницької діяльності та надають послуги в сфері

сільського та сільського зеленого туризму, мають право як на любительський супровід туристів для знайомства із природничими, культурологічними, етнографічними, історичними, соціально побутовими та іншими особливостями регіону, якій не потребує спеціального дозволу на здійснення діяльності з туристичного супроводу, так і на надання послуг з професійного екскурсійного обслуговування туристів при наявності відповідної кваліфікації та необхідного дозволу на здійснення діяльності з туристичного супроводу.

Кваліфікаційні вимоги до професійних фахівців туристичного супроводу в сфері сільського та сільського зеленого туризму а також порядок видачі дозволів на право здійснення туристичного супроводу визначаються центральним органом виконавчої влади в галузі туризму.

Стаття 18. Договір на готельне обслуговування в сфері сільського туризму. Тимчасове розміщення туристів в особистому селянському (фермерському) господарстві.

1. Готельне обслуговування туристів у сфері сільського туризму є однією з форм туристичних послуг, яка передбачає, що за договором на готельне обслуговування одна сторона (суб'єкт, що надає послуги з розміщення) зобов'язується за дорученням іншої сторони (проживаючого) надати послуги по тимчасовому проживанню (ночівлі) у спеціально обладнаному жилому приміщенні (номері), виконати або організувати виконання інших визначених договором на готельне обслуговування послуг, пов'язаних з тимчасовим проживанням, а проживаючий зобов'язується сплатити за ці послуги встановлену плату.

До послуг, пов'язаних з тимчасовим розміщенням, належать послуги з обслуговування жилого приміщення (номера), харчування (ресторанного обслуговування), із збереження майна і багажу проживаючого, а також інші послуги, надані залежно від категорії готелю.

До відносин за договором на готельне обслуговування, порядку укладання договору, правам, обов'язкам та відповідальності сторін відповідно до договору на готельне обслуговування, якщо інше не передбачено договором між сторонами та цим Законом, застосовуються

загальні положення законодавства України про агентський договір, законодавства України з питань захисту прав споживачів та інших нормативно-правових актів, прийнятими відповідно до них; положення цивільного законодавства України, Закону України "Про туризм", інших актів законодавства України.

2. Послуги з тимчасового розміщення (проживання) туристів у власному житловому будинку сільського господаря, в окремому (гостьовому) будинку або на території особистого селянського (фермерського) господарства; послуги з харчування туристів а також інші послуги, пов'язані з перебуванням туристів у даному господарстві (сільський зелений туризм) є однією з форм ведення особистого селянського (фермерського) господарства.

Вимоги щодо послуг з сільського та сільського зеленого туризму, які надаються туристам сільськими господарями, визначаються в договорі на туристичне обслуговування, якій складається і укладається у порядку, визначеному у статті 16 цього Закону.

До відносин за договором на надання таких туристичних послуг між сільськими господарями та споживачами туристичного продукту (туристами), якщо інше не передбачено договором на туристичне обслуговування, складеному у письмовій формі, або цим Законом, застосовуються загальні положення цивільного законодавства України, інших актів законодавства України та нормативно – правових актів, прийнятих відповідно до них.

Послуги сільських господарів та членів їх родини із збереження майна туристів можуть надаватись лише в тому випадку, якщо господарі мають можливість надання таких послуг і беруть на себе фінансову (майнову) відповідальність за збереження майна. Особливо цінні речі, що здаються туристами господарям на збереження, повинні мати належні документи щодо підтвердження їх вартості, а також документи з страхування цих речей.

Сільські господарі та члени їх родини, що здійснюють прийом туристів в особистому селянському (фермерському господарстві), повинні вести спеціальний журнал реєстрації туристів, в який заносяться особисті

дані громадянина, ознаки документа, що засвідчує особу, а також час прибуття та вибуття відпочиваючих з господарства.

Реєстрація іноземців, користувачів послуг з сільського та сільського зеленого туризму, що розміщуються в особистому селянському (фермерському господарстві), здійснюється в порядку, визначеному нормативними актами України з цього питання.

Стаття 19. Права та обов'язки суб'єктів туристичної діяльності в сфері сільського та сільського зеленого туризму

Загальні права та обов'язки суб'єктів туристичної діяльності визначені Законом України "Про туризм".

1. Суб'єкти туристичної діяльності в сфері сільського та сільського зеленого туризму (сільські господарі та члени їх родини), крім загальних прав, визначених зазначеним Законом, мають право:

вносити до уповноважених органів місцевої державної адміністрації, органів місцевого самоврядування, а також інших органів, що здійснюють регулювання в сфері туризму, пропозиції щодо збереження та збагачення туристичних ресурсів села, території, регіону; розвитку туристичної діяльності в сфері сільського та сільського зеленого туризму, вдосконалення законодавчої та іншої бази в галузі туризму;

отримувати від уповноважених органів місцевої державної адміністрації, органів місцевого самоврядування, а також інших органів, що здійснюють регулювання в сфері туризму, передбачену Законами України допомогу в необхідній професійній підготовці особистого селянського (фермерського) господарства, а також самих господарів та членів їх родини до діяльності в сфері надання туристичних послуг з сільського та сільського зеленого туризму;

вести самостійну діяльність з рекламування особистого селянського (фермерського) господарства та залучення туристів до користування туристичними послугами з сільського зеленого туризму, що надаються сільськими господарями та членами їх родини;

з метою захисту своїх законних прав і інтересів у сфері надання туристичних послуг з сільського та сільського зеленого туризму, створювати неприбуткові організації з туристичної діяльності а також їх об'єднання в порядку, визначеному Цивільним кодексом України, Законом України "Про об'єднання громадян", іншими законами України;

виступати спонсорами у місцевих програмах, спрямованих на розвиток і збільшення туристичної привабливості місцевих населених пунктів (сіл), програмах збагачення природних ресурсів довкілля, збереження та відновлення об'єктів туристичного показу, програмах розвитку окремих туристичних об'єктів і галузі туризму в цілому;

реалізовувати інші права, передбачені Конституцією України і Законами України.

2. Крім виконання загальних зобов'язань, визначених Законом України "Про туризм", суб'єкти туристичної діяльності в сфері сільського зеленого туризму (сільські господарі та члени їх родини) зобов'язані:

забезпечувати умови розміщення (проживання) та харчування туристів у власному житловому будинку сільського господаря, в окремому (гостьовому) будинку або на території особистого селянського (фермерського) господарства у відповідності до протипожежних, санітарних та інших вимог, передбачених нормативними актами України для помешкань та умов проживання у будинках садибного типу;

надавати туристам необхідну і достовірну інформацію щодо місць розташування та графіку роботи об'єктів сфери обслуговування, закладів охорони здоров'я, поліції, пошти, банків та інших закладів;

вживати конкретних заходів із охорони і збереження навколишнього середовища - поширювати серед туристів інформацію про правила екологічно безпечної поведінки; не допускати появи смітників шляхом встановлення спеціальних контейнерів для сміття вздовж туристичних маршрутів; відмічати спеціальними знаками місця для складання побутових відходів; ліквідовувати дикі смітники вздовж доріг, біля річок та на околицях лісових масивів; створювати альтернативні місця для відпочинку туристів та здійснювати інші природоохоронні заходи, направлені на покращення екологічної ситуації та природного стану відповідної

екосистеми з метою забезпечення туристичної привабливості місцевості; здійснювати інші заходи із збереження довкілля.

Стаття 20. Права та обов'язки туристів та екскурсантів

1. Загальні права та обов'язки туристів та екскурсантів в Україні визначені Законом України "Про туризм", іншими актами чинного законодавства України.

2. Крім зазначених загальних прав, туристи та екскурсанти, що обирають для подорожі (відпочинку) сільський та сільський зелений туризм, мають право на:

самостійний вибір виду туристичної подорожі, програми та маршруту, засобів пересування, типу ночівлі (тимчасового проживання), категорії (класу) сервісних послуг під час здійснення подорожі;

самостійний вибір туроператорів, турагентів, інших суб'єктів туристичної діяльності з сільського та сільського зеленого туризму для забезпечення туристичної подорожі (відпочинку);

самостійний вибір екскурсоводів, гідів, інструкторів, провідників, інших суб'єктів туристичного супроводу;

самостійний вибір для відпочинку особистого селянського (фермерського) господарства, власники якого пропонують послуги з сільського зеленого туризму ;

виконання господарчих робіт, що пропонуються туристам сільськими господарями та членами їх родини);

користування (за згодою господарів) продуктами особистого селянського (фермерського) господарства;

самостійний вибір для ознайомлення об'єктів туристичного показу;

самостійне пересування, користування природними (в тому числі рекреаційними) ресурсами довкілля (при безумовному дотриманні правил екологічної безпеки);

любительську риболовлю в водоймах, відкритих для такої риболовлі відповідно до чинного законодавства;

полювання (за правилами, визначеними для цієї території) відповідно до чинного законодавства;

інші види активного відпочинку, що не завдають шкоди довкіллю;

приймати участь у виконанні робіт із збагачення природних ресурсів довкілля;

виступати спонсором у програмах, спрямованих на збагачення природних ресурсів довкілля, збереження та відновлення об'єктів туристичного показу, розвиток окремих туристичних об'єктів і галузі туризму в цілому.

3. Туристи та екскурсанти, що обирають для подорожі (відпочинку) сільський або сільський зелений туризм, крім дотримання загальних обов'язків, визначених зазначеними у частині 1 цієї статті актами законодавства України, зобов'язані:

виконувати правила екологічної безпеки, встановлені для території відпочинку; бережливо ставитись до природних ресурсів місцевості;

з повагою відноситись до сільських господарів та членів їх родини, що здійснюють прийом туристів в особистому селянському (фермерському) господарстві, а також до інших туристів, що користуються туристичними послугами цих господарів;

при розміщенні в особистому селянському (фермерському) господарстві (сільський зелений туризм) дотримуватись умов і правил поведінки, зазначених в договорі з сільським господарем – власником господарства;

надавати суб'єктам туристичної діяльності (турагентам, туроператорам, сільським господарям, іншим суб'єктам підприємницької діяльності, що надають послуги з тимчасового розміщення (проживання),

харчування, екскурсійних, розважальних та інших туристичних послуг) інформацію, передбачену цим Законом, Законом України "Про туризм" та іншими законодавчими та нормативними актами України, яка потрібна для укладання договорів на туристичне обслуговування, реєстрації туристів, оформлення інших, передбачених законодавством України документів.

Розділ V. Професійна підготовка фахівців з сільського зеленого туризму. Об'єднання суб'єктів туристичної діяльності та неприбуткові організації в сфері сільського зеленого туризму.

Стаття 21. Професійна підготовка фахівців з сільського та сільського зеленого туризму

Професійна підготовка, перепідготовка і підвищення кваліфікації кадрів з сільського та сільського зеленого туризму, як фахівців однієї з сфер у галузі туризму, здійснюються державними, комунальними та приватними навчальними закладами в порядку, визначеному Законом України "Про туризм", іншими актами чинного законодавства України.

Фізичні особи (сільські господарі та члени їх родини), які не є суб'єктами підприємницької діяльності та надають послуги, пов'язані з перебуванням туристів у даному господарстві (сільський зелений туризм) та у даній місцевості (сільський туризм) і для яких надання послуг в сфері сільського зеленого туризму та сільського туризму є однією з форм ведення особистого селянського (фермерського) господарства, мають право на здійснення такої діяльності без набуття такої професійної підготовки.

Підготовка сільських господарів та інших фізичних осіб для надання послуг з туристичного супроводу здійснюється відповідно цього Закону, Закону України "Про туризм", іншим актам чинного законодавства України.

Стаття 22. Об'єднання суб'єктів туристичної діяльності та неприбуткові організації в сфері сільського та сільського зеленого туризму.

1. Суб'єкти туристичної діяльності в сфері сільського та сільського зеленого туризму, залежно від мети, можуть утворювати об'єднання підприємств, що є юридичними особами чи без створення юридичних осіб, або вступати в такі об'єднання в порядку, визначеному Господарським кодексом України та іншими чинними законами України.

2. З метою реалізації та захисту своїх прав і законних інтересів у галузі туризму суб'єкти туристичної діяльності в сфері сільського та сільського зеленого туризму можуть створювати неприбуткові організації у сфері туристичної діяльності в порядку, визначеному Цивільним кодексом України, Законом України "Про об'єднання громадян", іншими актами чинного законодавства України.

До основних напрямків діяльності неприбуткових організацій в сфері сільського та сільського зеленого туризму, крім напрямків, зазначених в Законі України "Про туризм", належать:

збереження та відтворення унікальних природних, соціально-побутових, культурологічних, етнографічних, історичних та інших туристичних ресурсів сільських територій України;

популяризація сільського та сільського зеленого туризму;

розвиток сільського та сільського зеленого туризму, залучення сільських господарів до роботи з надання туристичних послуг, створення нових робочих місць для сільського населення.

3. Громадяни України, іноземці та особи без громадянства з метою реалізації та захисту прав і законних інтересів можуть об'єднуватися в громадські організації туристичної спрямованості в порядку, визначеному чинним законодавством України.

Розділ VI. Контроль за діяльністю в сфері сільського та сільського зеленого туризму. Відповідальність за порушення законодавства України про туризм

Стаття 23. Органи, уповноважені на здійснення контролю за діяльністю в сфері сільського та сільського зеленого туризму

Контроль за додержанням вимог законодавства з питань туристичної діяльності в сфері сільського та сільського зеленого туризму, проведення перевірок якості надаваних (наданих) туристичних послуг, додержання ліцензійних умов, стандартів, норм і правил щодо здійснення туристичної діяльності в сфері сільського та сільського зеленого туризму, накладання відповідно до закону стягнень, вживання інших заходів за порушення законодавства в галузі туризму здійснюється органами державної влади, органами місцевого самоврядування, їх посадовими та службовими особами у випадках і в порядку, визначених законом.

Стаття 24. Відповідальність за порушення законодавства в сфері сільського та сільського зеленого туризму

До порушень законодавства в сфері сільського та сільського зеленого туризму, що тягнуть за собою відповідальність згідно із законом, крім порушень, визначених Законом України "Про туризм", відносяться:

недотримання сільськими господарями, що здійснюють діяльність з надання туристичних послуг в сфері сільського зеленого туризму, протипожежних і санітарних норм і правил, а також інших вимог, передбачених нормативними актами України для помешкань та умов проживання у будинках садибного типу;

використання сільськими господарями для надання туристичних послуг в сфері сільського зеленого туризму особистих селянських господарств, що не належать їм на правах приватної власності (або не надані їм в управління чи користування згідно чинного законодавства України).

Законами України може передбачатися відповідальність і за інші порушення у сфері туристичної діяльності з сільського та сільського зеленого туризму.

Стаття 25. Відповідальність органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових та службових осіб у галузі туристичної діяльності

Органи державної влади, органи місцевого самоврядування, їх посадові та службові особи у галузі туристичної діяльності за порушення законодавства несуть відповідальність згідно із законами України.

Рішення, дії або бездіяльність органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових та службових осіб можуть бути оскаржені до суду в порядку, встановленому законом.

Шкода, заподіяна органами державної влади, органами місцевого самоврядування, їх посадовими особами фізичним чи юридичним особам під час виконання ними покладених на них обов'язків, підлягає відшкодуванню в порядку, встановленому законом.

Стаття 26. Цивільно-правова та інші види відповідальності суб'єктів туристичної діяльності в сфері сільського та сільського зеленого туризму

За порушення встановлених законодавчими актами правил здійснення туристичної діяльності в сфері сільського та сільського зеленого туризму, до суб'єктів туристичної діяльності органи державної влади та органи місцевого самоврядування відповідно до своїх повноважень та в порядку, встановленому законом, застосовують заходи організаційно-правового або майнового характеру, спрямовані на припинення правопорушення, здійснене суб'єктом туристичної діяльності, та ліквідацію його наслідків.

За неналежне виконання своїх зобов'язань суб'єкти туристичної діяльності в сфері сільського та сільського зеленого туризму несуть майнову та іншу відповідальність, визначену в договорі відповідно до чинного законодавства.

Розмір майнової відповідальності суб'єктів туристичної діяльності не може перевищувати фактично завданих з їх вини збитків замовнику туристичних послуг.

Всі спори майнового характеру між суб'єктами туристичної діяльності в сфері сільського та сільського зеленого туризму та споживачами туристичних послуг вирішуються у встановленому порядку з дотриманням вимог цього Закону, Закону України "Про туризм", інших актів чинного законодавства України.

Стаття 27. Відшкодування шкоди, завданої порушенням законодавства у галузі туристичної діяльності в сфері сільського та сільського зеленого туризму

Суб'єкт туристичної діяльності в сфері сільського та сільського зеленого туризму, який порушив законодавство в галузі туристичної діяльності при наданні туристичної послуги, що завдало шкоду, зобов'язаний відшкодувати туристу збитки у повному обсязі, якщо договором або законом не передбачено відшкодування у меншому або більшому розмірі.

Заподіяна туристу моральна (немайнова) шкода, якою порушені його законні права, відшкодовується суб'єктом туристичної діяльності в порядку, встановленому законами України.

Суб'єктам туристичної діяльності в сфері сільського та сільського зеленого туризму, яким заподіяна шкода юридичними чи фізичними особами внаслідок порушення ними законодавства в галузі туризму, збитки відшкодовуються відповідно до законів України.

Стаття 28. Порядок розгляду спорів з питань надання туристичних послуг в сфері сільського та сільського зеленого туризму

Спори з питань надання туристичних послуг в сфері сільського та сільського зеленого туризму розглядаються у встановленому законом порядку.

Розділ VII. Міжнародне співробітництво в сфері сільського та сільського зеленого туризму

Стаття 29. Правова основа міжнародного співробітництва в сфері сільського та сільського зеленого туризму. Участь України в міжнародних туристичних організаціях

Правову основу міжнародного співробітництва в сфері сільського та сільського зеленого туризму складають міжнародні договори України, укладені відповідно до Закону України "Про міжнародні договори України".

Держава сприяє розширенню та зміцненню міжнародного співробітництва в сфері сільського та сільського зеленого туризму, як складової галузі туризму, на принципах і нормах, розроблених Всесвітньою туристською організацією (ВТО).

Органом державної влади, що забезпечує представництво і реалізацію інтересів України в сфері сільського та сільського зеленого туризму у відносинах з іншими країнами та з міжнародними туристичними організаціями, є центральний орган виконавчої влади в галузі туризму, який у встановленому порядку бере участь в укладенні міжнародних договорів з питань туризму.

Україна бере участь у діяльності міжнародних туристичних організацій, які займаються питаннями сільського та сільського зеленого туризму, відповідно до міжнародно-правових зобов'язань України та статутних документів таких організацій.

Об'єднання суб'єктів туристичної діяльності та неприбуткові організації в сфері сільського та сільського зеленого туризму, відповідно до своїх статутів, з метою поширення інформації щодо туристичних ресурсів України, укріплення України на світовому ринку туристичних послуг, залучення іноземних туристів до користування послугами суб'єктів туристичної діяльності України в сфері сільського та сільського зеленого туризму, залучення іноземних інвесторів до участі в розвитку туристичної галузі України, вирішення інших питань, передбачених статутами організацій, здійснюють самостійну діяльність з налагодження контактів і

вирішення зазначених питань з міжнародними та іноземними туристичними організаціями, урядовими структурами в галузі туризму іноземних держав, окремими юридичними та фізичними особами. Правова основа такої діяльності визначена чинним законодавством України.

Стаття 30. Представництва України в галузі туризму за межами України. Представництва суб'єктів туристичної діяльності України в сфері сільського та сільського зеленого туризму за межами України.

З метою розширення міжнародного співробітництва, утвердження України на світовому туристичному ринку та ефективного використання її туристичних ресурсів окремі повноваження з представництва інтересів України в галузі туризму за межами України покладаються на її туристичні представництва.

За поданням центрального органу виконавчої влади в галузі туризму Кабінет Міністрів України може відкривати за межами України туристичні представництва. Порядок створення, діяльності і ліквідації туристичних представництв визначається Кабінетом Міністрів України відповідно до міжнародних договорів України.

Суб'єкти туристичної діяльності України в сфері сільського та сільського зеленого туризму, а також їх об'єднання, неприбуткові організації в сфері сільського та сільського зеленого туризму, мають право мати свої представництва за межами України (якщо це передбачено їх статутами). Діяльність таких представництв регламентується чинним законодавством України і законодавством держав, в яких розміщені ці представництва.

Стаття 31. Особливості здійснення діяльності в сфері сільського та сільського зеленого туризму в Україні іноземними суб'єктами туристичної діяльності

Загальні положення щодо особливостей здійснення діяльності в Україні іноземними суб'єктами туристичної діяльності визначені Законом України "Про туризм".

Включення послуг суб'єктів туристичної діяльності України в сфері сільського та сільського зеленого туризму до складу туристичного продукту, що пропонується туристам іноземними суб'єктами туристичної діяльності, може здійснюватись виключно з дотриманням вимог законодавства України з цього питання.

Розділ VIII. Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України у місячний строк після набрання чинності цим Законом:

підготувати та подати на розгляд Верховної Ради України пропозиції щодо приведення законів України у відповідність із цим Законом;

відповідно до своєї компетенції забезпечити прийняття нормативно-правових актів, передбачених цим Законом;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити перегляд і скасування міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади України їх нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону.

Голова Верховної Ради України

Д.О. Разумков

СЕДО ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Підписувач: ЗАРЕМСЬКИЙ МАКСИМ ВАЛЕНТИНОВИЧ

Сертифікат: 2B6C7DF9A3891DA104000000E4633700F0118F01

Дійсний до: 29.05.2021 23:59:59

Апарат Верховної Ради України
№ 403д9/1-2021/79751 від 04.03.2021

424389